

Tiedekunta-Fakultet-Faculty Valtiotieteellinen tiedekunta		Laitos-Institution-Department Yhteiskuntahistorian laitos	
Tekijä-Författare-Author Kokkola, Miia			
Työn nimi-Arbetets titel-Title Kehitys ja kolmas maailma 1960-luvulla – Kehityskysymykset The New York Timesissa vuosina 1960 ja 1969			
Oppiaine-Läroämne-Subject Talous- ja sosiaalihistoria			
Työn laji-Arbetets art-Level Pro gradu		Aika-Datum-Month and year 2003-05-02	Sivumäärä-Sidantal-Number of pages 68
<p>Tiivistelmä-Referat-Abstract</p> <p>1960-luvulla dekolonisaation myötä alettiin kiinnittää aiempaa enemmän huomiota kehityksen problematiikkaan. Toisen maailmansodan jälkeinen Länsi-Euroopan menestyksellinen jälleenrakentaminen oli synnyttänyt voimakkaan kehitysoptimismien, jonka tuloksena uskottiin myös kehitysmaiden voivan kehittyä nopeasti teollisuusmaiden tapaan. Kehityksellä tarkoitettiin tuolloin yksinomaan talouden kasvua, joka voitiin saavuttaa teollistumisen myötä läntisten teollisuusmaiden avustuksella.</p> <p>Suurvaltojen keskenäinen kilpailu heijastui myös kolmanteen maailmaan. 1960-luvulla vaikuttaneen modernisaatioteorian synnyn taustalla olivat Yhdysvaltain poliittiset intressit estää kommunismin leviäminen. Tehokkaimpana keinona tähän pidettiin taloudellista kasvua. Tunnetuin modernisaatioteorian edustaja taloustieteen piirissä oli Walt W. Rostow, jonka näkemykset heijastuivat Yhdysvaltain kehityskaupolitiikkaan. Rostowin teoria taloudellisen kasvun vaiheista tarkasteli kehitystä sarjana toisiaan seuraavia vaiheita, joiden kautta jokainen maa kulkisi traditionaalisesta moderniin yhteiskuntaan. Kehitysmaita voitiin auttaa tässä kehityksessä tarjoamalla niille pääomia ja asiantuntemusta.</p> <p>Tässä tutkielmassa olen tarkastellut kehitystä ja kolmatta maailmaa länsimaisesta näkökulmasta julkisen keskustelun pohjalta. Lähdemateriaalina olen käyttänyt The New York Timesin pääkirjoituksia vuosilta 1960 ja 1969. Niiden pohjalta olen pyrkinyt selvittämään, mitä kehityksellä ja alikehityksellä tarkoitettiin, mitä kehityksen esteitä kolmannen maailman mailla oli, miten niistä voitiin päästä ja millaisena kolmannen maailman tulevaisuus nähtiin.</p> <p>Pääkirjoitusten mukaan 1960-luvun alussa suurimpina kolmannen maailman ongelmina pidettiin kommunismin leviämistä kehitysmaihin, Afrikan maiden itsenäistymiseen liittyviä epäkohtia ja taloudellista eriarvoisuutta. Ratkaisuksi löydettiin kolmannen maailman kehityksen tukeminen rikkaiden länsimaiden avustuksella. Vuosikymmenen lopulla suurimmiksi ongelmiksi oli noussut kehitysavun riittämättömyys, asevarustelu ja kansainväliset konfliktit sekä väestönkasvu. Ratkaisuina pidettiin kehitysavun lisäämistä ja irrottamista avunantajamaan poliittisista päämääristä, taloudelliseen ja poliittiseen yhteistyöhön pyrkimistä ja kolmannen maailman aseistamisen lopettamista sekä aktiivista perhesuunnittelua. Kehitysoptimismi oli pääkirjoituksissa näkyvillä vielä vuonna 1960, jolloin erityisesti Afrikan maiden tulevaisuus nähtiin lupaavana, kun taas Latinalaisen Amerikan tulevaisuuden näkymät eivät olleet aivan yhtä valoisat. Mutta vuonna 1969 tilanne oli muuttunut. Kolmas maailma oli yhä alikehittynyt, eikä tulevaisuus näyttänyt yhtään paremmalta ottaen huomioon kehitysavun vähyden. Ainoastaan muutaman Latinalaisen Amerikan maan suotuista kehitys loi uskoa alueen paremmasta tulevaisuudesta kuin vuosikymmenen alussa oli uskottu.</p>			
<p>Avainsanat-Nyckelord-Keywords</p> <p>kehitysmaat kehitys sanomalehdet - pääkirjoitukset - New York Times</p>			
Säilytyspaikka-Förvaringsställe-Where deposited			
Muita tietoja-Övriga uppgifter-Additional information			